

ANTONÍN ŽÁČEK 1926 – 2011

Antonín Žáček se narodil 5. 1. 1926 v obci Sofievka, okres Vrba na Volyni v početné zemědělské rodině rodičům Alexandru Žáčkovi a Barboře Kněbcortové jako předposlední z 5 synů a 2 dcer. Matka zemřela, když mu bylo 5 let a tak se museli o chod domácnosti a hospodářství starat také starší sourozenci. Odkud přišli předkové Žáčků na Volyně nevíme, ale stejně jako ostatní první osadníci odešli z Čech zejména za vidinou příznivé ceny půdy, v duchu hesla „Za chalupu grunt“, které Čechy z Rakouska – Uherska v letech 1866 – 1880 přilákalo do carského Ruska. V Sofievce byly dvě školy, česká národní a střední ukrajinská, které Antonín spolu s bratry Alexandrem (1923) a Rostislavem (1929) navštěvovali a současně pomáhali otci na polích a v domácnosti.

Když začala válka, měl jít na nucené práce do Německa, ale podařilo se mu dvakrát utéct, na rozdíl od bratra Vladimíra (1912), který byl totálně nasazen. 11. 4. 1944 byl v Rovně odveden do 1. československého armádního sboru spolu s bratry Alexandrem a Josefem a celou řadou dalších dobrovolníků ze Sofievky. Antonín sloužil u kulometu a v bojích na Dukle byl těžce raněn. Odvezli ho na léčení do nemocnice do Ruska, ale zranění bylo vážné a na frontu už se nevrátil. Ke konci války ho přesunuli na maďarsko – rumunské hranice, kde hlídali dobytek. Mezitím se bratři usídlili v obci Očihov, začali po něm pátrat a také mu vyřídili doklady totožnosti ztracené při zranění. Tak se v letech 1946 – 1947 Antonín také usadil v Očihově nejprve na Račíně a později v usedlosti č. 62. Zpočátku soukromě hospodařil a v padesátých letech vstoupil do JZD. Oženil se v roce 1949 s volyňskou Češkou Annou Kernerovou (1926 – 2008) z obce Hájky a měli 2 syny, Miroslava ročník 1950, který žije v Kryrech a Stanislava ročník 1960, bydlí v Kadani. Manželé Žáčkovi celý život pracovali v družstvu, Antonín jezdil s koňmi, později s traktorem a Anna byla v rostlinné výrobě. K jeho zálibám patřilo včelařství a práce na zahradě, podle pamětníků to byl milý, veselý a usměvavý člověk se smyslem pro legraci a ve vesnici velmi oblíbený. I po smrti manželky v roce 2008 byl zpočátku soběstačný, staral se o dům i zahradu, později byl v domově důchodců a ke konci života u syna Miroslava v Kryrech. Antonín Žáček zemřel 6. 12. 2011 ve věku požehnaných 86 let.

Antonín Žáček byl aktivním členem Českého svazu bojovníků za svobodu, účastnil se shromáždění v Žatci, jezdil na Duklu a na všechny vojenské pietní akce. Na svoji válečnou cestu v řadách příslušníků Svobodovy armády nikdy nevzpomínal bez slz. Za neohroženou činnost, hrdinství a zranění během druhé světové války obdržel deset nejvyšších vojenských vyznamenání. To nejceněnější dostal těsně před svou smrtí 11. 11. 2011 a to rozkazem ministra obrany ČR na podkladě ustanovení zákona o válečných veteránech u příležitosti Dne veteránů: jmenování do vojenské hodnosti nadporučíka ve výslužbě. V zastoupení a s hrdostí ho přebíral z rukou nejvyšších státních představitelů v Praze na Vítkově jeho syn Miroslav.

Miroslav Žáček, syn, Kryry

